

בגצ 112/64 *** אלברט רג'ואן נ' מנהל בית החולים הממשלתי לחולי נפש באר-יעקב (ד"ר ראובן מאיר...)
(פ"ד יח (3) 259)
בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ מס' 112/64

השופטים:
כבוד הנשיא (אולשן),
כבוד השופט ברנזון,
כבוד השופט מני

העותר:
אלברט רג'ואן
העותר טען לעצמו

נגד

המשיבים:
מנהל בית החולים הממשלתי לחולי נפש באר-יעקב
(ד"ר ראובן מאיר), ואח'
ע"י ב"כ עו"ד צ' טרלו, סגן פרקליט המדינה

עתירה למתן צו-על-תנאי, המכוון למשיבים והדורש מהם לבוא וליתן טעם: מדוע לא ישוחרר העותר מבית-החולים לחולי-נפש, באר-יעקב; ומדוע לא יעתרו המשיבים לבקשותיו למתן חופשות או להעמדתו לבדיקה פסיכיאטרית פרטית.

החלטה

הנשיא (אולשן): זוהי בקשה המכוונת נגד מנהל בית-החולים הממשלתי לחולי-נפש, באר-יעקב, ונגד הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית למתן צו על שחרורו של העותר, או על מתן חופשות לעותר, או להעמדתו לבדיקה פסיכיאטרית פרטית.

העותר מצביע על [סעיף 30 לחוק לטיפול בחולי נפש](#), תשט"ו-1955, בו נאמר:

".... אין חוק זה בא לגרוע מזכותו של אדם לבקש סעד בבית-

המשפט הגבוה לצדק."

אולם נתנו את דעתנו על כך, שבאותו החוק קיימים הסעיפים 19 ו-25. לפי סעיף 19 רשאי העותר לבקש שחרור, ואם המנהל של המוסד מסרב, רשאי המבקש להגיש לוועדה הפסיכיאטרית ערר על החלטת המנהל. ובסעיף 25 מצויה ההוראה שעל החלטת הוועדה הפסיכיאטרית קיימת זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי.

דעתנו היא שסעיף 30 חל רק במקרה בו הבעיה איננה קשורה ותלויה במומחיות רפואית. אם למשל אדם המוחזק בבית-חולים קובל על פגיעה בו, או בזכותו ללא כל קשר עם מצב בריאותו ובעיות רפואיות, אז יוכל בית-המשפט הגבוה לצדק להתערב, כי נראה לנו שלכך מכוון הסעיף;

בגצ 112/64 *** אלברט רג'ואן נ' מנהל בית החולים הממשלתי לחולי נפש באר-יעקב (ד"ר ראובן מאיר...)
ואילו כאשר הענין תלוי בהחלטה של הוועדה הפסיכיאטרית הרי הדבר צריך להיות מובא בדרך
של ערעור לבית-המשפט המחוזי, על-כל-פנים הוא המקום היותר מתאים לטיפול בבעיות אלו (גם
מבחינת סדרי הדיון וכו') מאחר שאף הצו לאישפוז המקורי ניתן על ידיו.

לפיכך אנו דוחים את הבקשה.

בא-כוח המשיבים מסכים כי אפשר לראות את הבקשה כעין הביאס קורפוס ולכן יש
להחזיר לעותר את האגרה ששילם.

ניתן היום, כ"ה באייר תשכ"ד (7.5.1964).
אולשן, ברנזון, מני